

СВЕТОСАВНИК

ПАРОХИЈСКИ ЛИСТ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ „СВЕТИ САВА“ МЕРБУРН

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ
ВАИСТИНУ ВОСКРЕСЕ

СВЕТОСАВНИК

С благословом ЊП Епископа Г. Силуана

ПАРОХИЈСКИ ЛИСТ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ "СВ САВА"
212 Diamond Creek Road, Greensborough VIC 3088 - Australia

Излази тромесечно за **Божих, Васкрс, Видовдан и Крстовдан**

Парохијски лист уређује протонамесник о. Дејан Милошевић

ШКОЛА СРПског ЈЕЗИКА – суботом 10:00 - 13:00

(Званична испостава Српске Школе „Вук Караџић“)

ДЕЦА ПОХАЂАЈУ ЧАСОВЕ СРПског ЈЕЗИКА И ВЕРОНАУКЕ

Квалификовани наставни кадар према прописима Мин. Просвете VIC
За више информација, обратите се г. Татјани Георгиевској: 0431 182 760

ФОЛКЛОРНА ГРУПА „АВАЛА“

Пробе се одржавају петком вече у великој сали у четири групе:

19:00 почетници | 19:30 мала | 20:30 средња | 21:30 велика

За више информација, назовите **Душана Булатовића** на **0407 297 994**

ПЕНЗИОНЕРСКО ДРУШТВО – сваког другог четвртка

Дружење почиње од 10. Ручак у 1 по подне у малој сали

ИЗНАЈМЉИВАЊЕ САЛА

Ако желите да изнајмите **велику** или **малу** салу за ваше славље, назовите

БИЉАНУ ЉИЉАК: 0449 605 108 или hallhire3088@gmail.com

Назовите на време јер се сале често издају за разне прославе.

СВЕТА БОГОСЛУЖЕЊА У ЦРКВИ СВЕТОГ САВЕ

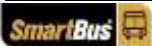
Сваке недеље и празницима у 10 сати пре подне, Акатист
Пресветој Богородици сваког петка у 8. сати, вечерња
служба сваке суботе и уочи празника у 6 сати

Свештеник: протонамесник о. Дејан Милошевић

Parish Priest: Rev Fr Dejan Milosevic

0401 537 117 or email: mdejan84@yahoo.com

Председник ЦО: Влајко Бошњак 0412630963

ГРАДСКИ ПРЕВОЗ ДО НАШЕ ЦРКВЕ: Сваких 10-15 минута, испред наше
цркве пролази **Smart Bus 901** (to: Melb Airport | to: Frankston)

ПОЗДРАВНО СЛОВО СВЕШТЕНИКА

У овим тешким и несигурним временима, када се чини да је сваки дан нови изазов, неопходно је да се сетимо истинских вредности које нас као вернике чине снажним. Васкрс, велики и радосни празник, који обележавамо у овим данима, носи са собом најузвишенију поруку наде и обнове. Овај празник није само време када обележавамо победу живота над смрћу, већ и тренутак када се подсећамо на значај вере, љубави и опраштања. У нашем животу, као и у животу сваког хришћанина, постоји тренутак када морамо прихватити свој крст. Крст није само симбол патње, већ и пут ка слави и Васкрсењу. Једино кроз носење свог крста можемо стићи до Голготе, до тог најузвишенијег места где се сусрећемо са Васкрслим Христом. Христос нам је својим примером показао да није лако носити крст, али да је то једини пут који води ка истинском животу, ка животу у Божјој слави. Носити свој крст на Голготу не значи само подносити патње и невоље које нам живот доноси, већ и прихватити одговорност за своје поступке, своје животне одлуке и изборе које правимо у свом свакодневном животу. Христос је својим распећем показао да страдање није крај, већ почетак. Оно нас води до васкрсења, до духовног обновљења, и кроз ту патњу ми растемо као људи, као хришћани, као верници. И као што је Христос кроз своје страдање победио смрт, тако и ми кроз носење својих крстова можемо превазићи све тешкоће и искушења која нам живот доноси. Не можемо избегавати своје крстове, јер они су део нашег живота и вере. Они су неминовни и неизбежни, али они су такође и наш пут ка спасењу. Господ нас не оставља на том путу, Он нас води кроз сва

искушења и своје страдање, Он нам даје снагу да идемо напред, чак и када нам се чини да је немогуће. Носити свој крст значи бити спреман да се боримо, да се молимо и да будемо верни Господу без обзира на све изазове који нам се нађу на путу. Република Српска, наша отаџбина, такође носи свој крст. У овим тешким временима, када се чини да је пред нашим народом много изазова, ми као заједница морамо бити чврсти и спремни да се боримо за њену будућност. Као што Христос није одустао од свог пута до Голготе, тако ни ми не смемо одустати од свог пута. Наши крстови, и они лични и они колективни, као народ, представљају нашу одлучност и нашу љубав према Републици Српској. Она је наш дом, наша основа и наша будућност. Без обзира на све потешкоће, ми морамо бити као народ јединствени и чврсти, спремни да носимо тај крст и да га носимо са поносом, јер знамо да ће нас Господ водити кроз све. Нека нам овај Васкрс буде подсећање да, као хришћани, треба да будемо спремни да носимо свој крст и да са вером и љубављу идемо ка Васкрслом Христу. Наш пут није лак, али са Господом, ми можемо проћи кроз сва искушења и доћи до радости која нас чека на крају. Он нам је показао пут, Он нам је дао снагу и Он нам је обећао да нећемо бити сами у својим патњама. У име председника Влајка Бошњака, Црквеног одбора и свих пододбора, желимо вам благословен, миран и радостан Васкрс. Нека вам овај празник донесе утеху у срцу, снагу да наставимо заједно и да, у молитви и љубави, подржавамо једни друге кроз сва искушења. Нека вас Господ благослови и увек буде уз вас. С молитвом, љубављу и вером,

Ваш свештеник са Црквеним одбором,

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА

А П Р И Л

Недеља 5.	Пета недеља Великог Поста-гљувна , Света литургија у 10
Субота 12.	ЛАЗАРЕВА СУБОТА – ВРБИЦА <ul style="list-style-type: none"> • Света литургија и причешће у 10 • Вечерње и освећење Врбице у 6 увече [Дођите са децом]
Недеља 13.	ЦВЕТИ – Улазак Господа Исуса Христа у Јерусалим , Света литургија у 10
Четвртак 17.	ВЕЛИКИ ЧЕТВРТАК , Света литургија и причешће у 10 Велико бденије увече у 7 сати са читањем 12 јеванђеља о страдању Христа
Петак 18.	ВЕЛИКИ ПЕТАК <ul style="list-style-type: none"> • Царски часови у 10 и украшавање Христовог Гроба • Вечерње у 7 и изношење Свете Плаштанице са опходом
Субота 19.	ВЕЛИКА СУБОТА <ul style="list-style-type: none"> • Света литургија у 10 часова. У пола ноћи: Свечани опход око храма и Васкрсно јутрење
НЕДЕЉА 20.	ВАСКРСЕЊЕ ХРИСТОВО <ul style="list-style-type: none"> • Света литургија у 10
Понедељак 21.	Васкрсни понедељак Саборна литургија у манастиру Св. Саве у Елајну
Уторак 22.	Васкрсни уторак, Св литургија у 10
Недеља 27.	Недеља Томина, Св. Литургија у 10. часова

МАЈ

Недеља 4.	Недеља Мироносица, литургија у 10
Уторак 6.	Св. Великомученик Георгије , Света литургија у 10, ломљење славског колача од 7. часова
Недеља 11.	Недеља Раслабљенога, Св литургија у 10
Пон. 12.	Св. Василије Острошки чудотворац , Света литургија у 10
Недеља 18.	Недеља Самарјанке, Св литургија у 10
Субота 24	Св. Кирило и Методије, Св литургија у 10
Недеља 25.	Недеља Слепога, Св литургија у 10
Четвртак 29	Вазнесење Господње-Спасовдан , Света литургија у 10

ЈУН

Недеља 1.	Недеља Светих отаца, Света литургија у 10
Уторак 3.	Свети цар Константин и царица Јелена, Св литургија у 10
Субота 7.	Задушнице, Света литургија у 10
Недеља 8,	Силазак Св. Духа на Апостоле- Духови , црквена слава у храму св. Тројице у Брансвику, нема литургије у нашем храму
Понедељак 9.	Духовски понедељак , Света литургија у 10
Уторак 10.	Духовски уторак , Света литургија у 10
Недеља 15.	Недеља прва по Духовима, Света литургија у 10
Недеља 22.	Недеља друга по Духовима, Света литургија у 10
Субота 28.	Св. Кнез Лазар и сви мученици српски-Видовдан, Света литургија у 10
Недеља 29	Св литургија у 10 часова. По завршетку литургије парастос косовским јунацима и академија поводом празника Видивданаса ручком у Црквеној сали. Добро дошли да заједнички обележимо овај велики и значајни дан.

SCHEDULE OF CHURCH SERVICES

A P R I L

Sunday 5	Fifth Sunday of Great Lent • Holy liturgy and communion at 10am
Saturday 12	LAZARUS SATURDAY – VRBICA • Holy liturgy and at 10am • Vespers and blessing of willow branches at 6pm <i>[Bring the kids]</i>
Sunday 13	PALM SUNDAY –Entrance of our Lord into Jerusalem • Holy liturgy and communion at 10am
Thursday 17	GREAT AND HOLY THURSDAY • Holy liturgy at 10am • Matins (evening) service at 7pm with the reading of the Twelve Passion Gospels of Christ’s suffering
Friday 18	GREAT AND HOLY FRIDAY (day of strict fasting) • Royal Hours at 10am, and preparation of Christ’s Tomb • Great Vespers at 7pm, and procession with the Holy Shroud
Saturday 19	GREAT AND HOLY SATURDAY • Holy liturgy at 10am (<i>confession from 9:30</i>) • At midnight: procession around the church and Paschal matins
SUNDAY 20	PASCHA (EASTER) – THE RESURRECTION OF CHRIST • Holy liturgy and at 10am
Monday 21	2nd day of Pascha (Easter) - at St Sava Monastery in Elaine Holy liturgy at 10am in Elaine. No service in Greensborough
Tuesday 22	3rd day of Pascha (Easter) , Holy liturgy at 10am
Sunday 27	2 nd Sunday of Pascha-of St. Thomas, Holy liturgy at 10am

MAY

Sunday 4	3 rd of pascha-of Myrrhbearers Holy liturgy at 10am
Tuesday 6	St George the Great-Martyr – Djurdjevdan • Blessing of slava bread and wheat from 7am, then liturgy at 10
Sunday 11	4 th Sunday of Pasch-of the Paralytic, Holy liturgy at 10am
Monday 12	St Basil of Ostrog , Holy liturgy at 10am
Sunday 18	5 th Sunday after Pascha, Samaritan Woman, Holy liturgy at 10am
Saturday 24	St. Cyril and Methodius: Holy liturgy at 10am
Sunday 25	6 th Sunday after Pascha- of the blind man, Holy liturgy at 10am
Thursday 29	Ascension of our Lord Jesus Christ , Holy liturgy at 10am

JUNE

Sunday 1	7TH Sunday after Pascha- Holy fathers , Holy liturgy at 10am
Tuesday 3	Holy Emperors Constantine and Helen , Holy liturgy at 10am
Saturday 7	Memorial Saturday , Holy liturgy and memorial service at 10am
Sunday 8	Descent of the Holy Spirit upon the Apostles – PENTECOST (Trinity Sunday): Church slava in Brunswick. No service in Greensborough
Monday 9	Penticost Monday , Holy liturgy at 10am
Tuesday 10	Penticost Tuesday , Holy liturgy at 10am
Sunday 15	1 st Sunday after Penticost-off all Saints, Holy liturgy at 10am
Sunday 22	2 nd Sunday after Penticost, Holy liturgy at 10am
Saturday 28	Holy St. Lazarus and all Serbians Martyrs, Holy liturgy at 10am
Saturday 28	VIDOVDAN MEMORIAL: Holy liturgy at 10am. Then, Children’s Vidovdan program and luncheon in church hall.

БЕСЈЕДА НА ВАСКРС

Ако је ко побожан и богољубив, нека се наслађује овим дивним и светлим слављем. Ако је ко благоразуман слуга, нека радујући се уђе у радост Господа свога. Ако се ко намучио постећи се, нека сада прими плату. Ако је ко од првог часа радио, нека данас прими праведни дуг. Ако је ко дошао после трећег часа, нека празнује са захвалношћу. Ако је ко стигао после шестог часа, нека нимало не сумња, јер ничим неће бити оштећен. Ако је ко пропустио и девети час, нека приступи не колебајући се ни мало. Ако је ко стигао тек у једанаести час, нека се не плаши закашњења: јер овај дивни Господар прима последњег као и првог, одмара онога који је дошао у једанаести час, као и онога који је радио од првога часа. И последњег милује и првога двори; и ономе даје, и овоме дарује; и дела прима, и намеру целива; и делање цени, и принос хвали. Стога дакле, уђите сви у радост Господа свога; и први и други, плату примите; богати и убоги, једни с другима ликујте; уздржљивци и лењивци, дан поштујте; ви који сте постили и ви који нисте постили, веселите се данас! Трпеза је препуна, наслађујте се богато сви! Теле је угојено; нека нико не изађе гладан; сви уживајте

у богатству доброте! Нека нико не оплакује сиромаштину, јер се јави опште Царство. Нека нико не тугује због грехова, јер опроштај засија из гроба. Нека се нико не боји смрти, јер нас ослободи Спасова смрт: угаси је Онај кога је она држала, заплени ад Онај који сиђе у ад, угорча се ад окусивши тело Његово. И предвиђајући то, Исаија закликта: ад се угорча сусревши Те доле! Угорча се, јер опусте; угорча се, јер би исмејан; угорча се, јер се умртви; угорча се, јер би срушен; угорча се, јер би окован; прими тело Христово, а наиђе на Бога; прими земљу, а срете небо; прими оно што виде, а паде у оно што не виде. Смрти, где ти је жалац? Аде, где ти је победа?

Васкрсе Христос, и ад се стропошта!
 Васкрсе Христос, и падоше демони!
 Васкрсе Христос, и радују се анђели!
 Васкрсе Христос, и живот живије!
 Васкрсе Христос, и ниједног мртвог у гробу!

Јер Христос, уставши из мртвих, постаде првина преминулих. Њему слава и власт кроза све векове. Амин!

Св. Јован Златоусти

ПРОСЛАВЉЕНА ХРАМОВНА СЛАВА

У недељу, 2. фебруара, храм Светог Саве у Гринсбороу био је место свечане прославе црквене славе. И поред велике врућине, храм је био испуњен верним народом који се окупио да заједно обележи ову велику духовну радост.

Светом архијерејском литургијом начелствовао је Његово Високопреосвештенство митрополит Силуан, уз саслуживање архимандрита Петра Радуловића, крстоносних

протојереја: Мирослава Поповића, Чедомира Видеканића и Милорада Лончара, протонамесника Дејана Милошевића, јереја Богдана Милића као и протођакона Миодрага Томића и Петра Мракића, После свете литургије, обављена је свечана трокрака литија око храма, која је привукла велико интересовање верника. Након тога, уследило је традиционално ломљење славског колача. Овогодишњи кум славе, Влајко Бошњак, с радошћу је предао четвртину колача Дражену Георгиевском, куму за наредну годину, симболично преносећи благослов и част да настави ову лепу традицију. Митрополит Силуан је, након свете литургије, одржао надахнуту беседу у којој је говорио о светом Сави као светитељу, просветитељу и духовном оцу српског народа. Посебно је нагласио значај проповедања православне вере и ширења Христовог учења, али и упозорио на опасности које прете онима који живе без Бога, скрећући с правог пута.

Након духовног дела прославе, за све присутне припремљен је свечани ручак, који су с љубављу организовале и припремиле вредне сестре нашег храма. У оквиру свечаности одржана је и пригодна академија. У културно-уметничком програму наступили су народни гуслар Радован Дамњанац, фолклорна група „Авала“, као и извођачи Зоран Тодоровић, Дражен

Георгиевски и Радомирка Гашић, који су својим извођењем обогатили атмосферу и допринели празничном духу. На крају програма, протонамесник Дејан Милошевић се срдечно захвалио митрополиту Силуану на његовом доласку и благослову, као и овогодишњем куму, председнику Влајку Бошњаку и његовој породици на великом труду и посвећености. Посебну захвалност упутио је и куму за наредну годину, Дражену Георгиевском и његовој породици. Протонамесник Дејан није заборавио ни све оне који су својим трудом и залагањем помогли организацију ове свечаности – Коло српских сестара на челу са неуморном председницом Данијелом Суботић, хор храма Светог Саве, српску школу, пензионерско друштво, као и све добре људе који су на било који начин допринели да прослава буде величанствена. Овај свечани и благословени дан, испуњен молитвом, радошћу и заједништвом, остаће у лепом сећању свих присутних.

БАДЊИ ДАН У НАШЕМ ХРАМУ

На Бадњи дан, 6. јануара 2025. године, литургијским сабрањем у храму Светог Саве у Гринзбороу началствовао је Високопреосвећени Митрополит аустралијско-новозеландски Силуан. Митрополиту су саслуживали високопречасни архимандрит Петар Радуловић, протонамесник Дејан Милошевић, као и високопречасни протођакон Петар Мракић.

Беседећи по Отпусту, Владика Силуан је честитао наступајући празник и пожелео да благослов Божији дође на све сабрале. Говорећи о значају догађаја Рођења Христовог, Владика је нагласио да се сва творевина и сва твар клања Христу Господу. Протонамесник Дејан Милошевић се захвалио Високопреосвећеном Владици на његовом доласку и пожелео му, у име свих парохијана, срећне и благословене празнике.

Још од раног јутра на Бадњи дан, група ревносих парохијана храма Светог Саве у Гринзбороу марљиво је китила и припремала бадњаке у свечаној парохијској сали. У пријатној и молитвеној атмосфери, уз разговоре о значају празника Божића, парохијани су заједнички радили на украшавању Бадњег дрвета.

Бадњак, као символ Бадњег дана, представља дрво које се традиционално пали како би се обележило долазак светлости и топлоте у живот људи кроз Рођење Христово. У српској православној традицији, бадњак симболише дрво које су пастири у Витлејему принели Богомладенцу Христу ради загревања.

Његово паљење на огњишту или испред храма симболизује радост, заједништво и просветљење које доноси Божији долазак у свет. Традиционално кићење бадњака укључује стављање трака, плодова и других украса који симболизују плодност, благослов и заједништво у заједници. Овај чин не само да обједињује парохијане у припреми празника, већ нас и подсећа на значај очувања наших обичаја и вере.

Срдечно захваљујемо свима који су издвојили своје време и труд како би бадњаци били припремљени са љубављу и посебном пажњом. Ваше залагање и посвећеност нису само допринели лепоти овог празничног дана, већ су и пример заједничког рада и љубави према Цркви. Нека вас Господ благослови радошћу и миром у наступајућим Божићним празницима

ПРОСЛАВА РОЂЕЊА ХРИСТОВОГ

Уочи празника Рођења Сина Божијега, у храму Светог Саве у Гринсбороу, свечано је прослављено Бадње вече. Након вечерње службе, која је окупила велики број верника, извршено је освећење и налагање бадњег дрвета испред храма, чиме је започела прослава овог светог празника. У складу са традицијом, након освећења, верницима су подељени бадњаци, који су симбол Божићне радости и благослова. Бадње вече било је испуњено молитвеном и свечарском атмосфером, која је припремила вернике за предстојећи Божић, празник Рођења Христовог. Ова свечаност је подстакла осећај заједништва и духовне радости, који су били присутни у свим срцима сабраних, као и на сам дан празника. Свечана прослава Божића у храму Светог Саве у Гринсбороу. У храму Светог Саве у Гринсбороу свечано је прослављен празник Рођења Христовог – Божић, дан који доноси радост и благослов свим верницима. Уочи овог великог празника, на Бадње вече, у храму је свечано прослављено Бадње вече. После вечерње службе, извршено је освећење и налагање бадњег дрвета испред храма, а затим је уследило традиционално дељење бадњака свим присутним верницима, чиме је започела празнична радост. На сам Божић, Свету Литургију служили су о. Чедомир Видеканић и о.

Дејан Милошевић, старешина храма, у присуству великог броја верника који су испунили храм до последњег места. Током Литургије, велики број верника приступио је Светој Тајни Причешћа. Радост празника била је опишљива – свечарска и молитвена атмосфера испунила је не само храм, већ и срца свих присутних. На крају Литургије, о. Дејан Милошевић упутио је

је срдачне празничне поздраве свим сабранима, честитајући Божић речима: „Мир Божији, Христос се роди!“ Захвалио је свима који су учествовали у припреми прославе и пожелео да Божји благослов обасја све домове, донесе радост, мир и љубав у све породице. "Драги парохијани, нека радост Божића испуни ваше животе и подари вам снагу и надахнуће да корачате у љубави, вери и нади", додао је о. Дејан. У име црквеног одбора, Кола српских сестара, српске школе, хора храма, као и пензионерске групе, свима је упутио најсрдачније жеље за срећан и благословен Божић.

ВЕЛИКОПОСНА БОГОСЛУЖЕЊА У ЦРКВИ СВ САВЕ

Од понедељка, 3. марта, до четвртка, у нашем храму Светог Саве у Гринзбороу, служено је Велико повечерје са Покајним каноном Светог Андреја Критског. Ова молитвена сабрања уводе нас у дух Великог поста, подсећајући нас на значај покајања, смирења и духовне обнове, који су кључни елементи овог свештеног периода. Велико повечерје и Покајни канон, који су део богослужбене праксе, представљају дубок позив на духовно усавршавање, и то је време када сваки верник позива своју душу на самопреиспитивање и дубље проживљавање везе са Богом.

Покајни канон Светог Андреја Критског је једно од најлепших и најдубљих богослужбених песничких дела. Са својим библијским примерима и покајничким уздасима, он нас позива да погледамо у дубину своје душе, да се сетимо својих грехова, али и да прихватимо Божију милост. Када се певају стихови о патњи и покајању, они одзвањају у срцу, пробудивши осећај скрушености, али и наде у милост Божију. Овај канон је истинска духовна лекција која нас води ка смирењу и признању своје људске слабости, али и ка вери у Божије опроштење и љубав.

Током Великог поста, на посебан начин долази до изражаја значај Литургије Пређеосвећених Дарова. Ово је једна од најзначајнијих богослужби у православној традицији, која се служи током поста и која има дубоко покајнички карактер. Литургија Пређеосвећених Дарова је посебна јер се у њој не врши освећење нових дарова, већ се предлаже већ освећени причест, који је припремљен на претходним Литургијама. Ово је време кад верници,

кроз причешће, добијају благодат која их учвршћује у њиховом духовном животу и позива на дубље покајање.

Литургија Пређеосвећених Дарова такође носи значајну поруку смирења и спремности да прихватимо Божије дарове, али и да се покајемо за своје грехе. Свештеници, као и верници, овај свети чин доживљавају као време које их позива на дубље уједињење са Христом и његовом благодаћу. Оно што је посебно значајно код ове Литургије је да она није само обред, већ истовремено и благослов и прилика да се искрено покајемо, обновимо свој дух и умолимо Божије опроштење.

У Мелбурнском намесништву, Литургија Пређеосвећених Дарова служи се сваке среде током Великог поста, пружајући верницима додатну прилику за духовно укрепљење и припрему за Свето Васкрсење. Ова редовна молитвена сабрања омогућавају свима који су у могућности да се прикључе да дубље проживе смисао поста и покајања, и да се кроз причешће обнављају у Христу.

Ови свети дани који нас воде ка Васкрсењу Христовом, обасјани су светлом покајања, смирења и молитве. Нека нам они буду прилика да се духовно обновимо, да очистимо своје срце од греха и да са вером, смирењем и љубављу корачамо ка Васкрсењу, подсећајући се да је Христос, својим страдањем и васкрсењем, победио смрт и понудио нам вечни живот. У овом Великом посту, као и у свим осталим периодима живота, важно је да останемо верни Христу, да се испунимо љубављу према Богу и ближњима, те да будемо спремни за духовни напредак и радост Васкрсења.

The Spiritual Significance of Children in the Orthodox Church

In the Old Testament, children are regarded as a profound blessing

from God, and they are called "the crown of the aged." The presence of children is seen as a sign of God's favor and a continuation of the covenant. Sons, in particular, are described as "young olive plants around the table" of their fathers, signifying vitality, strength, and the flourishing of life within the family. The presence of children in the family is not only seen as an earthly blessing but also a reflection of divine care and love. In the New Testament, Christ blesses the children, calling them a model of Christian life and a condition for entering the Kingdom of Heaven. He says, "And calling to him a child, he put him in the midst of them and said, 'Truly, I say to you, unless you turn and become like children, you will never enter the kingdom of heaven.'" Christ highlights the simplicity, trust, and humility of children as qualities that must be reflected in the hearts of those who seek to inherit the eternal Kingdom. This teaching takes on even deeper significance when placed within the context of the time in which it was spoken. During the era of the early Church, in the pagan world, especially in military nations such as the Greeks and Romans, there was widespread practice of pederasty—an immoral, degenerative form of mentorship and sexual exploitation involving young boys. These practices were often seen as an essential part of training young men to become warriors. Christianity, with its emphasis on the sanctity of the human body and the purity of relationships,

unequivocally condemned such practices. Instead, it introduced the profound dignity of children, emphasizing their intrinsic value as creations of God, worthy of love, protection, and respect. Through the teachings of Christ and the Apostles, the Church set a new standard, one that upheld the importance of chastity, modesty, and the sacredness of human life from conception. In the Orthodox Christian understanding, children are not only physical beings, but they are also spiritual beings. The Church recognizes the inherent dignity of each child, made in the image of God, even from the moment of conception. Children are seen as complete psychosomatic entities, possessing both body and soul, which are intimately connected in the divine plan of creation. This understanding extends to those children who may be born with physical or mental challenges—such children are embraced by the Church and recognized as full members of the Christian community. The early Church, in fact, was one of the first to advocate for the care and inclusion of children with disabilities, rejecting the practices of infanticide or abandonment that were prevalent in the ancient world. The Church has always firmly condemned abortion, equating it with murder, since it deprives the child of the opportunity to fulfill its divine purpose. This teaching was present from the earliest days of Christianity, as the Fathers of the Church were resolute in their defense of human life at all stages of development. Even before the formal institution of infant baptism, children of Christian parents were baptized. The practice of infant baptism underscores the recognition that children are not merely future adults, but are full members of the Church from the moment of

their birth, and they are to be nurtured in the faith from the very beginning. Children, as part of the community, take part in the Divine Liturgy, singing hymns such as "Kyrie eleison" (Lord, have mercy), a participation that emphasizes their vital role in the worship of God. They are not simply passive observers, but active participants in the life of the Church, even from their earliest days. The Orthodox Church's understanding of children goes beyond the physical or social aspects of their existence—it emphasizes their place as spiritual beings with a unique relationship to God. In the eyes of the Church, the family is the primary place where children

are to be raised in the love and knowledge of God. Parents, as stewards of their children, have the holy responsibility to guide them in the ways of the Lord, to nurture their spiritual growth, and to create an environment in which prayer, worship, and Christian virtues are lived out daily. The family becomes a microcosm of the Church, where the seeds of faith are sown in the hearts of the young, preparing them to one day become active, committed members of the Church community. Moreover, children are not seen simply as future adults but as full participants in the Body of Christ, with a direct relationship to God. The Church acknowledges that they are not simply being prepared for

adulthood, but that their current life has eternal significance. Every child, regardless of age, has a unique relationship with God and is called to participate in the divine life, to receive the sacraments, and to grow in faith. As they mature, their relationship with God deepens, but this relationship begins from the moment they are conceived. The participation of children in the liturgy is not merely symbolic; it is a reflection of their integral role in the life of the Church. When children sing the prayers of the liturgy, they are not only expressing their voices but also offering their hearts in worship. They are joining the heavenly choir in praising God, and their innocence and purity are a model for all the faithful. The Church understands that the worship of God is not confined to a specific age or stage of life—rather, it is a continuous, lifelong journey that begins at conception and continues into eternity. Children, in their unspoiled trust and devotion, are a living testimony to the love and grace of God. In conclusion, the Orthodox Church recognizes children as unique, irreplaceable members of the Christian community. Their spiritual formation is a sacred duty of both the Church and the family. They are not merely the future of the Church but its present, actively participating in the worship and life of the Body of Christ. Their role in the liturgy, their involvement in the prayers, and their recognition as spiritual beings with direct access to God's grace all point to the centrality of children in the life of the Orthodox Christian faith. Through their purity, faith, and trust, children teach us how to approach God with a heart that is open, humble, and filled with love.

НЕДЕЉА ПРАВОСЛАВЉА

Прва недеља Великог поста, позната као Недеља православља, свечано и узнесењем душе прослављена је у храму Светог Саве у Гринзбороу. Ова светиња је тог дана била место не само физичког окупљања, већ и дубоког духовног уједињења верника, који су се сабрали да заједно прославе победу православља над иконоборством, али и да обнове своју веру и укрепе духовну снагу у току поста. Велики број верника, од најмлађих до најстаријих, сабрао се у храму, ујединивши своје молитве у једном срцу, стремећи ка духовном уздицању. Храм је био испуњен мирисом свећа и звуцима литургијских песама, који су се преливали и одјекивали

простором, остварујући осећај неописиве дубине у срцима свих присутних. Након завршетка Литургије, уследила је свечана трокрака литија. Ова литија, обављена у молитвеном ходу, била је снажан симбол православне победе над иконоборством, али и подсећање на важност поштивања икона

као окончање великог духовног рата у Цркви. Током литије, верници су носили свете иконе, које су представљале највише духовне истине и вредности. Иконе су биле не само духовна светла, већ и свети амблеми који су подсећали све присутне на неизмерну важност одржавања православног идентитета и традиције. Молитве које су се читале у појање тропара који су одјекивали у дворишту храма, испунили су срца присутних неизмерном духовном радошћу. Песме које су носиле значење победе, наде и љубави, тонуле су дубоко у душу сваког верника, остављајући осећај

припадности и оснажености у духу православне вере која је током векова успела да одоли свим

искушењима и нападима. Након литије, отац Дејан је одржао инспиративну беседу, која је додала додатну дубину овом важном дану. Он је говорио о истинском значају Великог поста. Подсетио је вернике да Велики пост није само време уздржавања од хране, већ и период дубоког духовног разматрања и самоспознаје. Он је нагласио да је суштина поста у томе да очистимо своје срце, да превазиђемо личне слабости и да се окренемо Богу. Важно је, како је рекао, да искористимо овај свети период да преиспитамо своје поступке, да учимо како да будемо љубазнији, праштенији и, најважније, како да љубављу према ближњима сведочимо истинску православну веру. Посебно је извојено

значање личног преображаја. Отац Дејан је објаснио да је права победа православља не само у спољашњим облицима, већ у нашем сопственом духовном преображају који се манифестује кроз покајање, праштање, љубав према ближњима и напоре да будемо бољи људи. Он је позвао све присутне да из овог периода изађу као људи који су духовно озарени, као они који су способни да се одрекну својих личних егоизама и који су спремни да поново изградимо односе засноване на братској љубави. Сабрање је завршено у атмосфери дубоке братске љубави и солидарности. Верници су се из храма враћали испуњени духовном радошћу,

носећи са собом благослове и добронамерне молитве овог дана. Овом празничном и духовном прославом, сваки верник је добио нови импулс да настави свој пост ка Васкрсењу Христовом, са дубљим разумевањем његовог значаја и са обавезом да се током целог живота труди да буде истински следбеник Христов, носећи светло православља у свом срцу и у свом животу. Тиме је Недеља православља, која је овог дана свечано прослављена у храму Светог Саве, постала још један дубок и снажан духовни моменат за све вернике, који су наставили свој ход ка светој радости Васкрсења.

ОСУЂИВАЊЕ

Требало би да нам је теже да осуђујемо људе, него да их гледамо мирно, као што гледамо како ветар љуља дрвеће, или како тече река; међутим, очигледно је да је човеку тешко да гледа без осуде. Шта да се ради? Треба се постепено учити томе да најприје осудимо себе због тога што осуђујемо ближње, затим да се уздржавамо од осуде речима онда када се мисао покрене на то, а затим да заустављамо и саму мисао.

Онај ко довољно познаје и осуђује себе, тај нема времена да осуђује друге.

Онај који гледа са подозрењем тај лако може доћи до мржње према човеку; онај који жели да има љубав према ближњем, требало би да гледа чисто и једноставно.

Не судите, да вам се не суди, па макар вам се и чинило да има разлога за осуду, зато што онај ко је близак своме Господу може да стоји, или да пада. Још је горе ако судите као злонамерни судија. Мислите да људи причају бесмислице, а они говоре о ономе што је души на корист

и о томе како да се чини добро.

Када осуђујемо своје ближње ми сами себи наносимо велику штету. Овога се треба чувати и искупљивати се тако што ћемо осуђивати и корити себе и молити се да Бог буде милостив и онима које смо ми осудили, и нама који смо их осудили.

Трудите се да срце и намере ближњих тумачите позитивно, а не негативно; у том случају ћете ређе бити у прилици да погрешите, а вашем ближњем ће бити лакше да се поправи.

(Св. Филарет Московски)

Јован Дуркић
и
Нада Говедарица

Духовне поуке оца
Рафаила Бољевића
Игумана манастира Подмаине

Бадње вече и Божић 2025

**ХРАМОВНА СЛАВА
СВЕТИ САВА
2025.**

**Домаћин
овогодишње славе
Влајко Бошњак
са породицом**

У недељу, 23. фебруара, Пензионерска група при храму Светог Саве у Гринзбору са великим су радошћу и благословом прославила своју славу – Светог Симеона Мироточивог. Након Свете Литургије, коју је са великом служио отац Дејан, пристигли су сви верници да учествују у свечаном ломљењу славског колача. Овај тренутак, као и свака прослава у овом храму, био је испуњен молитвама за здравље и благостање свих

чланова Пензионерске групе, као и за добробит свих њихових породица. Отац Дејан је, у својој надахнутој беседи, дубоко дотакао срца свих присутних, подсећајући их на живот Светог Симеона Немање, његов духовни пут, као и на неоспоран значај који овај велики свети отац има у историји и духовности српског народа. Он је нагласио како је Свети Симеон својим животом сведочио истинску моћ вере, смирења и жртве, остављајући свима поуку да је највећа снага у служби Богу и ближњима.

Госпођа Марица кума овогодишње славе са великом љубављу и поносом прихватила овај часни задатак. Са својом породицом, показала је истински дух љубави и оданости традицији, која се у овом храму непрекидно негује. У својој беседи, отац Дејан је у име свих присутних, црквеног

одбора и председника Влајка, изразио је дубоку захвалност и председници Пензионерског удружења, госпођи Пени Ковачевић, као и свима који својим радом, љубављу и посвећеношћу

доприносе раду и напретку ове заједнице. Госпођа Ковачевић и сви који су укључени у организацију ових догађаја представљају стубове који чувају традицију и међусобну подршку, која је основа сваког духовног живота. Након

литургијског дела и ломљења славског колача, дружење се наставило у парохиској сали, где су се окупљени верници, у духу братске љубави и једни друге подржавали, весело и срдечно провели време за трпезом љубави. Овај простор, као и сваки догађај који се одржава у њему, постаје симбол заједништва и духовне снаге, која је неопходна за очување идентитета и традиције српског народа. Свештено окупљање и братски односи између чланова заједнице били су најлепши одраз свега што ова група представља – истинску заједницу, везану не само за веру, већ и за дубоке људске вредности, као што су солидарност, љубав и поштовање. Ова свечаност је, стога, представљала не само празник једне групе, већ и још један доказ да духовна заједница остаје чврста и снажна у чувању традиције и уједињавању људи који су спремни да се труде за добро свих. Нека Свети Симеон Мироточиви настави да чува и благосиља све чланове ове дивне заједнице и њихове породице, дарујући им мир, љубав и духовну снагу, која је неопходна за живот у овом свету.

МАНАСТИР ПЕЋКА ПАТРИЈАРШИЈА

Манастир Пећка Патријаршија подигнута је уз реку Бистрицу крај Пећи. Чине је четири цркве са великом припратом. У њој су вековима столovali српски архиепископи и патријарси. Били су окружени ученим и уметнички надареним монаштвом, које није штедело ни знања ни труда да светињу достојно украси седиште поглавара Српске цркве. Најстарија црква задужбина је архиепископа Арсенија I, из прве половине 13. века. Посвећена је Светим Апостолима. Око 1320. године уз њену северну страну, архиепископ Никодим је саградио нову цркву и посветио је Светом Димитрију. Десетак

година касније, архиепископ Данило II, са јужне стране цркве Светих Апостола подиже трећу цркву и посвећује је Богородици

Одигитрији. Уз њен јужни зид гради и цркву Светог Николе. Данило II ће подићи и припрату која ће објединити све три богомоље. И у време робовања под Турцима, а после обнављања српске црквене организације, првојерарси су се трудили да оставе трага у украшавању овог јединственог манастирског комплекса. Тако је патријарх Макарије

1565. године дао да се фрескопише велика припрата. Патријарх Јован обнавља цркву Светог Димитрија а његов наследник на трону патријарх Пајсије обнавља живопис у истој цркви 1620/21. године као и у цркви Светих Апостола 1633/34. године. Патријарх Максим преображава унутрашњост цркве Светог Николе 1673/74. а три године касније у њој поставља и нови иконостас. Крај 17. века донео је искушења, Велику сеобу Срба под патријархом Арсенијем III Чарнојевићем. Ово је означило не само крај украшавања Пећке Патријаршије, већ њену стагнацију и почетак пропадања. Ризница је опљачкана а

поседи преотети. Политичко ангажовање Пећке Патријаршије у аустријско – турским ратовима је убрзало одлуку Порте да је укине. Године 1766. султан је издао берат којим се укида и само име Пећке патријаршије. Ни под којим условом не дозвољава се њена обнова, па чак ни подношење молбе у том погледу. По завршетку Првог светског рата у Пећкој Патријаршији је након уједињења српске цркве, устоличен први патријарх обновљене Патријаршије, Димитрије 1924. године. Од тада се сви српски патријарси уводе у трон у Пећкој Патријаршији.

КРСТОПОКЛОНА НЕДЕЉА У ХРАМУ СВ. САВЕ

У суботу, 22. марта, уочи Крстопоклоне недеље, у храму Светог Саве у Гринзбари, служена је вечерња служба, уз молитвено присуство нашег Архијереја, Високопреосвећеног Митрополита Силуана и уваженог госта Митрополије, игумана Рафаила Бољевића. Вечерњу службу је служио јереј Богдан Милић, старшина храма Свете Тројице у Бранвику, уз саслуживање протођакона Миодрага Томића и молитвеног присуства свештеника из Архијерејског намесништва мелбурнског. Након вечерње службе, уз појање великог славословља, Високопреосвећени Владика је изнео Часни Крст, а потом се обратио сабраном верном народу. У надахнутој беседи, Митрополит Г. Силуан је pouчио присутне и пружио духовну утеху у овом посебном времену Великог поста, а исто тако и пожелео још једном добродошлицу о. Рафаилу. У име верника, парохијана и црквеног одбора, захвалио се надлежни свештеник уз речи благодарности Архијереју и другим гостима, а посебно о. Рафаилу, игуману манастира Подмаине. После вечерње службе, према предвиђеној организацији, у сали Црквене Општине приређено је послужење, а након тога присутни, који су се окупили у великом броју, имали су прилику да присуствују

предавању о. Рафаила, који је до сада благословом Владике Силуана већ одржао неколико запажених предавања и беседа током посете нашој Епархији. Отац Рафаило је својим речима пружио духовну утеху и снагу свима који живе у овим временима пуним искушења, а такође дао одговор на многе недоумице верника. Захваљујемо се свима који су својим присуством увеличали овај молитвени сабор и братско дружење. Нека нас све Часни Крст укрепи у вери и љубави на путу ка Васкрсењу Христовом. за врсну организацију и свима који су својим присуством увеличали овај молитвени догађај. Нека нас све Часни Крст укрепи у вери на путу ка Васкрсењу Христовом.

ДОБРОВОЉНИ ПРИЛОЗИ

ОД 1. ДЕЦЕМБРА 2024 ДО 22 МАРТА 2025

Георгиевски 50	За покој душе Милице Љилак 100	Слободан Драгица Вигђевић 100
Гордана и Давид 100	О. Драго за Теодосију 50	Милан В 50
Породица Тицић 100	Вујадин Мајиновић (Стефан Марија Николас) 30	Б и М Буквић 50
Зоран Мирковић 50	Марија Николас) 30	Б и М Буквић за покој душе
Радмило Зекић 50	Породица Скочајић 50	Васо 50
+Банђур Љубомир и Сенка 50	Сворцан Стојанка 50	Б и М Буквић за покој душе
Стефан Цвјетковић и Филип 50	Бели Ђуковић 50	Марко 50
Попић Ивона Андреа Софија 10	Наум Георгиевски 100	Породица Рупар за покој душе
Драшкић Никола Новак и Ана 10	Игор Ивана и Милана Савић 50	Васо и Васо 50
Породица Рупар за +Васу 50	Магазин Ирена 50	Светлана Кристина и Драган 50
М и В Буквић 50	Вуле Златица 50	Јован и Зорица Јовић 50
Желько и Драгана Јевтић 100	Саша и Мирјана Богуновић 50	Томислав и Дора Јованов 50
Весна Јевтић 50	Ђорђе Шувира и Јелена Будеша 50	Породица Костовић 100
Кожул Живко 50	Ж и Н Грмуша 50	Јаков Боба Вујичић 100
Вујадин Мајиновић 30	Александар Суботић 100	Ранко Зечевић 200
Споменка Кајтаз 50	Александар Момчиловић 50	За покој Душе Љубомир и
Саша и Мирјана Богуновић 50	+Славка Руфика Славица	Сенка Банђур 50
Породица Ердвечки 50	Јанковић 50	Јелић 50
Јовановић Станимир 50	+Јованка Момчиловић 50	Тони и Нада Маноски 100
Наум Георгиевски 100	Крстић Слободан и Зора 100	Породица Ервањаница 100
Милован Касемовић 100	Станиша Јовановић ?	Душко и Јасна Букарица 100
Дамјанац Радован 50	Н. Н. Килибарда 50	Драган Глоговац 300
Наум Георгиевски 100	Митар Козомара 50	Породица Вукумировић 100
Јовица Симић 100	Сретко Обрадовић 100	Дамјанац Радован 50
Мијатовић Маринко 50	Породица Б. Андрић 50	Породица Јованов 70
Славомир Ранковић 50	Бојо и Василија Живак 50	Милош Пећић 20
Драго Симић 50	Џвико и Марица Радовановић 100	Вуле Златица Богуновић 50
Марковић Никола Сандра	Симо Вујиновић 50	Наум Георгиевски 100
Милош Томислав 100	Боро Бамбарез 20	Ненад Дијана Николина
Породица Стојановић 50	Жика и Љубинка Јевтић 50	Богуновић 50
Милан Петровић 100	Николина Ђурђевић 20	Породица Челебић 300
Глигоревић Обрад Дајана Мара	Милош Ђурђевић 20	Александра Суботић 50
Максим Петра и Ангела 50	Марко Ђурђевић 20	Анастасија и Стефан Бошњак 100
+Глигоревић Ненад 10	Даниел Ђурђевић 20	Душан Миленковић 100
Породица Буцало 50	Радомир Мира Андрија Лидија 50	Босилка Стефан Сузана 100
Предраг Глигоревић 20	Душко Мат 20	Саша Радовановић 200
Слободанка Глигоревић 20	Урош Калем 50	Драган Миленковић 50
Андрија и Лидија Глигоревић 50	Весна Јевтић 20	Славомир Ранковић 20
Славка Цвјетковић 20	Јелена Калем 50	Данијел Радоја 50
Родољуб Буцало 50	Породица Богуновић 50	М и Д Личинар 50
Лазић Марица 20	Драган Мирковић 50	Милаковић 50
Вујадин Мајиновић (Стефан, Марија, Николас) 30	Гордана Станимировић 30	Влада Ковачевић 100
Породица Бужанин 50	Лука Јованка Нинковић 50	Вук Зекановић 20
Слободан Калем 100	Божић Стефанија Драгана	Видоја Зекановић 20
Зекановић Зорка 20	Веселько 50	Јово и Ранка за покој душе Раде 50
Зекановић Видоја 20	Ранковић Милан 20	Мариа Живковић + за сина
Милосава и Радован Лазић 50	Предраг Вујичић 50	Ивана 50
Драгија Цветковић 50	Глигоревић Тихомир 50	Кети Палацо за брата Ивана 50
Ивона Андреа и Софија Попић 100	Породица Вучковић 50	Радомирка Гашић 50
Лука и Стефан Глигоревић 50		Вуле Златица Богуновић 50
		Наум Георгиевски 100

Мила Лазар Стефан Митровић 100	Нада Вујанић 100	Зага Симић Предраг и Ружа 25
Милан и Љилана Петровић 30	Стојанка Сворцан 50	Марица Дачић 50
Боро Бамбарез 20	Весна Касемовић 100	Лазих Марица 30
Раде и Марија Вујић 50	Обрад Глигоревић са породицом 50	Данијела Суботић 50
Петар Јовић 50	Обрен Варагић 100	Породица Буцало 50
Дамјанац Радован 50	Вуле и Златица Богуновић 100	Вуле и Златица Богуновић 50
Крстић Слободан и Зора 100	Глигоревић Предраг 20	Дејан и Татјана Симић 1000
Мирослав Боградновић 50	Глигоревић Слободанка 20	Дамјанац Радован 50
Срђан Попић 100	Име Нечитко 20	Драгиша Ашћерић 50
Саво Гутић 50	Јово Ђекић 50	Наум Георгиевски 50
Жељко Ковачевић 25	Аранђел Суботић 50	Глигоревић Предраг 20
Божидар Петровић 20	Глигоревић Тихомир 50	Глигоревић Слободанка 20
Лончаревић Зренко 25	Никола Боровац 30	Петар Глоговац 50
Петровић Перица 45	Слађана Мучалов 100	Породица Драгић 45
Никола Малешевић 50	Наум Георгиевски 100	Крстић Слободан и Зора 100
Лука Јованка Нинковић 50	Восо 50	Татјана и Лука Зекановић 10
Славица и Драган Јефтић 50	Зекановић Зорка 50	Драгија Цветковић 20
Бранко Богуновић 50	Зекановић Видоја 50	Баглава Лука и Горан 50
Ранковић Милан 20	Зекановић Младенко 20	Нада Караћ за Биљану 50
Родољуб Буцало 50	Зекановић Вук 20	Славица Јосиповић 50
Горан Тања Стефан и Лука	Божих Данијела 20	Породица Буцало 50
Брљач 100	Јосиповић Јелка 20	Предраг Вујичић 100
Душан Челебићанин 100	Глигоревић Маја Ана и Марко 50	Весна Бошњак 50
Породица Јованов 50	Наум Георгиевски 100	Име Нечитко 20
За покој душе Љилјак Милице (Бране) 100	Дејан и Татјана Симић ?	Саша и Мирјана Богуновић 50
Велемирка Бранко Г 100	Зекановић Видоја за здравље 20	Будеша Мишо 50
Цвијета Глоговац 100	Зекановић Зорка за здравље 10	За покој душе презвитера Александра 50
Видоја Зекановић 100	Предраг Глигоревић 20	Рајка Милановић 30
Драгија Цветковић 20	Слободанка Глигоревић 20	Славица Кретија 50
Милан Блажановић 50	Мира Глигоревић 30	Породица Јефић 20
Наум Георгиевски 100	Петар Глоговац 50	Мијатовић Илија 50
Милош 50	Милица Јовица Симић 50	Породица Буцало 50
	Драго Симић Бошка и Босе 25	Игор Ивичић 20

ПРИЛОЗИ СА СВЕТОСАВНИК

За светосавник 50 Кожул Живко 50	Вера Смиљанић 20	Обрен Варагић 30
Војислав Манлгода 50	Душко и Јасна Букарица 25	Будимир Трифковић 50
Евица 100	Породица Вукумировић 50	Ђорђе и Анкица Ивичић 50
	Драгомир Баглава 20	Драган Пиргић 20

Хвала свим парохијанима који су благоизволели да учине љубав и донирају средства за наш свети Храм. Веома смо благословени што имамо вас и ваше породице у нашој светосавској заједници. Још једном вам хвала на вашој великодушној подршци! Унапријед се извињавамо на потенцијалним грешкама у писању имена дародаваца. На жалост, нека имена и презимана није могуће исчитати те вас молимо да у будућности у рубрику „Име даваоца прилога“ читко упишете Ваше податке да не би дошло до непријатних ситуација. Управа храма Св. Саве!

ПИТАЊЕ ДУХОВНИКУ

Помаже Бог, оци. Молим Вас да ми помогнете у вези са једним питањем. Наиме, налазим се у заблуди и не знам како да поступим. Позван сам на славу Св. Јована Крститеља која следеће године пада на среду, што значи да је постна. Међутим, домаћин који слави славу ће, како сам чуо, служити мрсну храну, што је против поста. Ја сам особа која строго постим током поста, па тако и на ту славу планирам да постим. Шта ми саветујете: да не одем на славу или да одем али не једем ништа? С поштовањем, верник.

Драги брате, Разумем твоју дилему у вези са славом Св. Јована Крститеља, која пада на среду и требало би да буде постна, али ће се славити мрсно. Ово није реткост, јер многи имају овакве недоумице, како гости, тако и домаћини. Понекад, чак и у Србији, али и на просторима бивше Аустроугарске, слављење Крсне славе у среду или петак, када није у току вишедневног поста, често се обележава мрсном трпезом, што није у складу са црквеним прописима. У овом случају, имаш неколико опција. Прво и најважније, ако си близак домаћину и ако сматраш да ће те послушати, поразговарај са њим и објасни му његову заблуду. Наиме, ако слави Св. Јована као своју Крсну славу,

она се слави као црквени празник који почиње литургијом у цркви, а наставља се славском трпезом у дому. Ова трпеза мора бити у складу са црквеним правилима: у мрсне дане треба бити мрсно, а у посне дане – посно. Објасни му да се огрешује о своју Крсну славу ако је не слави у складу са прописима Цркве, јер прави обичај славе и правилно слављење славе доноси Божији благослов. Ако домаћин не буде желео да промени свој приступ, а ти не желиш да га увредиш, имаш две могућности. Можеш ненаметљиво узети салате или неки прилог од поврћа, па и колач. Уколико неко примети, немој улазити у расправе о посту и мрсу, већ својим примером покажи поштовање према Цркви и њеним правилима. За паметне ће бити довољно твоје понашање, твоја апстиненција. Други приступ је да, као што пише Свети апостол Павле (1.Кор.10, 27), узмеш нешто са славске трпезе, али ставиш домаћину до знања да си то учинио као жртву због њега, јер си свестан да се огрешујеш о црквена правила. Ту жртву можеш поднети за њега сада, али му затражи да следеће године за Св. Јована, ако он буде славио, припреми посну трпезу. Ако током славског обеда дође до разговора о слављењу Крсне славе и славској трпези, можеш присутнима објаснити исправно схватање Крсне славе. Многи можда нису имали прилику да то чују, јер на веронауку нису ишли или од родитеља нису сазнали све детаље о овим традицијама. Желим ти благословене Божићне празнике и Господњу помоћ у сваком твом делу. С поштовањем,

о. Дејан

КОЛИКО СЕ ЧЕСТО ТРЕБА ПРИЧЕШЋИВАТИ

У првим вековима хришћанства верници су се причешћивали често. Многи чак сваки дан. Традиција честог причешћивања чувала се на свакој Божанственој литургији и у наредном периоду. Многи свети оци позивају да се причешћујемо по могућности што чешће. У Русији се од 18. века, нажалост, усталила пракса ретког причешћивања. Било је доста људи који су се причешћивали само једанпут у години. Сматрало се да је довољно приступати причешћу у току сваког од четири вишедневна поста (Великог, Петровског, Госпојинског и Божићњег) и на имендан. Неки су се причешћивали исто тако и на велике празнике. Појавила су се чак бесмислена мишљења о штетности честог причешћивања, а оне људе који су се често причешћивали могли су сумњичити за јерес и секташтво. Свети праведни Јован Кронштатски пише: „Неке личности говоре, као да је грех ако се мирјани причешћују често, и да млади као треба само једанпут у години да приступају причешћу, а стари само за време свих постова, и да они који се често причешћују постају луди. Какав апсурд! Какво богохуљење и скрнављење вере! Какво неразумевање! А због чега онда свакодневно на литургији одјекује Спаситељев глас, који позива на причешће?... Зар да читаве

године огрежњавамо у гресима, а само једанпут да се очишћујемо покајањем и причешћем? Зар се не грешимо, не изопачујемо морално и не скрнавимо гресима сваки дан? Зар нам не треба свакодневно очишћење, освећење, обновљење? Могу ли се грехови који се свакодневно нагомилавају очистити само једном у години? Има ли то смисла? Зар се ви не умивате и не купате редовно? Зар не треба душу, непрекидно изложену скрнављењу гресима, свакодневно умивати? Неумесни и бесмислени људи, они који мисле и они који говоре безумно, незналице су које не разумеју потребе душе човекове. Немилосрдни су! Они нису спознали дух Христов“ „Није довољно очистити душу своју једанпут, па чак ни четири пута у години. Рецимо, ако бисмо пробали да кућу не чистимо целе године, да ствари не враћамо на своје место, да не чистимо прашину, да не бришемо под и не износимо ђубре, у шта би се претворило наше место становања? Исто тако апсурдно је не одржавати ред и чистоћу у кући своје душе. Но, ипак отац Јован Кронштатски упозорава оне који се причешћују често, да им то не пређе у навику, формалност, и да не дође до хлађења и немарности за њихов духовни живот: „Ви који себе називате духовном децом мојом, који се досада већ неколико година причешћујете свакодневно Светим Тајнама Христовим, нисте се научили послушању, незлобивости и дуготрпељивој љубави и предајете се озлојеђености и непокорности“. Често причешћивање мора бити усаглашено са духовником, и ако он примети да учесталошћу човек

губи страхопоштовање према светињи, онда може посаветовати да оно постане ређе. „Ја причешћујем сваке недеље и чешће, али то само у њима (духовној деци – прим.аут.) изазива љубомору једних према другим, и због тога им понекад не дозвољавам.[7] Једна духовна кћи оца Јована рекла му је како се причешћује једанпут у две недеље, на шта јој је он одговорио: „Одлично чиниш, чешће и не треба“. Тако да сваком човеку од стране његовог духовника или парохијског свештеника, треба да буде одређена своја мера учесталости причешћивања. Неко може да се причешћује сваке недеље, док неко други не треба тако често; али сваки православни хришћанин мора да се труди да се не причешћује ређе од једанпут месечно, како се не би отуђио од евхаристијског живота Цркве.

КАКО ТРЕБА ПРИЛАЗИТИ СВ.ЧАШИ

Пред почетак причешћа причасници прилазе ближе царским дверима – то треба учинити раније да се не би после журили и гурали. Када се отворе царске двери и ђакон изађе са чашом уз позив: „Са страхом Божијим и вером приступите“, треба направити, уколико је то могуће, поклон и крстообразно сложити руке на груди (да десна рука буде одозго). Свештеник наглас чита молитву: „Верујем Госпеде и исповедам...“ – и причасници је понављају у себи. Чаши прилазе редом, обично прво пропуштају бебе, децу и болесне људе. Када приђемо чаши, треба разговетно да кажемо своје крштено име и широко да отворимо уста. Након

узимања причешћа, целива се доњи крај свете чаше (руска пракса – прим.прев), који симболизује Спаситељево ребро из ког су истекле крв и вода. Свештеникову руку при томе не љубити. Одлазећи од чаше, не растављајући руке, треба прићи столићу где се деле комадићи просфоре и запивка[8] (по правилу, вино-кагор разбављен топлом водом). Након што причасник отпије, он наставља да се моли до краја Божанствене литургије и заједно са свима прилази крсту. Постоји погрешно мишљење, да не треба целивати свештеникову руку, већ крст. То је нетачно. Причасник пошто отпије вино може да целива како крст, тако и да узме благослов од свештеника, јер греха у томе нема. По правилу, у храму се после литургије читају молитве после

светог причешћа. Уколико њих из неких разлога не прочитају, причасник их чита код куће, чим се врати из храма. Оне се налазе у православном молитвенику. На дан причешћа не праве се метаније (земни поклони), осим пред Спаситељевом Плаштаницом на Велику Суботу и за време коленопоклоних молитви на Духове. Након причешћа треба пажљиво поступати са својом душом, чувати себе од празних занимација и разговора, пребивати у молитви, читању духовних књига, чинити добра дела.

Преузето са Православије.ру.

О СТРАСТИМА

Пре сваког греховног пада, демони наводе на човека следеће страсти: мрачни заборав, сурови грех, то јест, нечовечну и зверску злобу и заслепљеност, као непрозирну таму. Те три страсти претходе сваком греху. Јер човек неће учинити претходно ни један грех, ако не буде пре тога расположен ка сваком злу или заборавом, или гневом или заслепљеношћу. Од њих производи душевно неосећање, то јест, ум – око душе – постаје таман и бива заробљен тада свим страстима. Пре свега се рађа маловерје. Маловерје опет порађа самољубље – почетак и крај, корен и родоначелник сваког зла – оно је бесмислена љубав ка телу, када увек и у свима стварима неко себи изабира само корисно. Тај зли корен страсти се искорењује љубављу и милосрђем и одрицањем од своје воље. Самољубље порађа немилосрђе и среброљубље – неситу утробу, такође корен и разлог сваког зла. Од ова два – самољубља и среброљубља – догађају се на сваком месту, свака бесрећа и сурови злочини. Како код мирјанина, тако и код монаха, среброљубље рађа гордост, кроз коју су демони отпали од свете славе и збачени са неба. Гордост рађа славољубље, којим се прелестио Адам, пожелевши да буде Бог, и тиме навео страдање и клетву на цео род људски. Славољубље порађа сластољубље, кроз кога је Адам пао и био изгнан из Раја. Сластољубље порађа стомакоугађање и различите блудне радње. Блуд рађа гнев, гасећи срдачну топлоту, погубан за сваку врлину. Гнев порађа злопамћење, хлађење топлоте духа; злопамћење порађа мрачну и злобну хулу на свог брата. Хула рађа

неблаговремену тугу, попут рђе, која изгриза човека. Туга порађа безумну наглост. Наглост порађа сујету, која опонаша врлине, и кроз коју напори остају без награде. Сујета порађа неуздрано многословље, брбљивост. Многословље рађа празнословље, чамотињу. Чамотиња рађа мрачни сан. Ако неко победи ове страсти, њему ће се покорити и друге, попут: страха, ужаса, зависти, мржње, лицемерја, ласкање, роптање, неверје, зеленаштво, пристрашће, љубав према стварима, малодушје, умишљеност, човекоугађање, дрскост, смех, потпуни пад и погибао кроз очајање, у чему човек са себе убија, без познавања Божијег човекољубља и милости, да је Он дошао да грешнике спаси, и да на земљи не постоји такав грех, за који не би било опроштаја. Из следећих страсти – самољубља, среброљубља, гордости са сујетом, злопамћењем, осуђивањем, умишљеношћу, очајање је – крај свих страсти. Ако неко не чува себе од ових страсти и не одбацује их, тај ће уништити следећих десет врлина: веру, љубав, пост, уздржање, бдење, молитву, смирење са смиреномудријем, безмолвије са ћутањем, нестицање и расуђивање, и заједно ће повредити све остале врлине. Ако неко има једну од оних главних страсти, такав човек никако неће успети, иако би се и подвизавао против других страсти, чинећи неку врлину, па чак и ако би крв своју пролио за Христа; и молитва таквог човека је непријатна Богу. Да нас Господ Бог избави Својом благодаћу од сваке напасти и страсти до века. *Св. Пајсије Величковски*

РАДОВИ У ПАРОХИЈИ

У суботу, 4. јануара, очи Недеље отаца и пред божићне празнике, парохијани Светог Саве у Гринзбороу окупили су се на традиционалној радној акцији уређивања црквеног имања. Упркос великој врућини, показали су посвећеност и љубав према своме храму и заједници, уложивши своје време и труд како би храм и црквена порта заблистали најлепшим сјајем у сусрет Божићу. Међу учесницима акције били су председник Црквеног одбора Влајко Бошњак, Дражен Георгијевски, Радован Дамјанац, Душан Бошњак, Вуле Богуновић, Радован Марић, Зоран Тодоровић и Брацо Јосиповић. Нека би им добри Господ, чије Рођење са радошћу ишчекујемо, подарио обиље благослова, здравља и мира.

Добровољни рад у Цркви је израз љубави и вере, који нас подсећа на важност заједништва и служења. Рад на уређењу храма и његовог имања није само физички труд, већ и духовно дело које јача везе међу парохијанима и учвршћује нашу заједницу у вери. Кроз заједнички труд, учимо како да будемо једни другима на услузи, али и како да улепшамо и очувамо светиње које нам је Бог поверио. Храм је место где се окупљамо у молитви, где слаavimo празнике и где налазимо духовну утеху.

Нека нас овај пример подстакне да и у будућности, са вером и љубављу, заједно служимо Господу и својој заједници. Парохија Светог Саве искрено се захваљује и господину Науму Георгијевском који је, уз помоћ његовог оца Дражена, успешно без надокнаде поправио црквено звоно које није радило. Поправка звона била је веома захтеван задатак, с обзиром на висину и тешко доступан звоник, али њихов заједнички труд и посвећеност омогућили су да звона поново огласе своју радост уочи великог празника рођења Христовог. Звона имају велики значај у православној цркви, јер њихов звук представља позив верницима на

молитву, богослужење и сабрање. Она најављују радост празника, тугу Великог петка, и важне догађаје у животу заједнице. Звук звона подсећа нас на Божије присуство, позива на покајање и молитву, и обједињује вернике, стварајући везу између земаљског и небеског.

Захваљујући Наумовим трудом, наша заједница је поново добила овај важан благослов, који ће својим звуком позивати и радовати генерације које долазе. Нека им Господ подари здравље и сваки благослов!

ДВОДНЕВНИ ИЗЛЕТ КОЛА СРПСКИХ СЕСТАРА

Састанак одбора Кола српских сестара одржан је 7. фебруара, на ком је изабрана нова председница Биљана Љиљак. У име наше организације, захваљујемо се сада већ бившој председници, Данијели Суботић, која је морала да напусти своје место због тренутних здравствених разлога. Захваљујемо се на свим напорима и труду који је уложила у рад овог нашег добротворног друштва.

Коло српских сестара "Огњена Марија", које делује при храму Светог Саве у Гринзбороу, одржало је екскурзију од 14. до 16. марта. Током дводневног путовања, чланице су посетиле викторијански градић Брајт, где су посетиле фарму јелена. Наше

сестрице су се попели се на врх планине Мт. Хотхам, где су организовале и пикник. Такође, оне су се на екскурзији упознали су се са радом винарије Brown Brothers. Током овог путовања, чланице су уживале у сваком тренутку. Било им је веома лепо, добро су се одмориле и провеле време у веселој атмосфери, радећи на оснаживању свог пријатељства

и сарадње. Рад Кола сестара има велики значај у животу православне цркве. Оне не само да помажу у организацији догађаја, већ играју кључну улогу у јачању заједнице и духовном животу парохије. Кроз своје активности, сестре чувају традицију, организују хуманитарне акције и подстичу љубав и солидарност, чиме чине важан допринос у животу цркве и широј заједници. Срећно и успешно председавање Биљани Љиљак, као и новом одбору Кола српских сестара! Нека вам рад у будућности буде испуњен благословима, хармонијом и много успеха у свим вашим активностима. Нека наставите да јачате заједницу, чувајући православне вредности и подржавајући једни друге. Живели и срећан рад!

“ПУСТИТЕ ДЕЦУ ДА ДОЛАЗЕ КЪ МЕНИ

**И НЕ БРАНИТЕ ИМ,
ЈЕР ЈЕ ТАКВИХ ЦАРСТВО БОЖИЈЕ” (МТ 19,14)**